03/08/2021

Κορίνθου Διονύσιος: “Ο ρόλος της Εκκλησίας είναι πρωτίστως πνευματικός”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Στον Καθεδρικό Ι. Ναό του Αποστόλου Παύλου, στην Κόρινθο, λειτούργησε και ετέλεσε την Πρόοδο του Τιμίου Σταυρού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου, Συκιώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους κ. Διονύσιος πλαισιούμενος από τους Ιερείς του Ι. Ναού και τον Αρχιδιάκονο της Ι. Μητροπόλεως μας, την Κυριακή 1 Αυγούστου.

Στον λόγο του ο Σεβασμιώτατος επεξήγησε την εορτή της Προόδου του Τιμίου Σταυρού, **ως την έξοδο και την λιτανεία Του από το Παλάτιο της Κωνσταντινουπόλεως στην Μεγάλη Εκκλησία την «Αγιά Σοφιά» και την προσκύνηση Του από τους Πιστούς.** Και καθώς από την 1η Αυγούστου ξεκινά η νηστεία της Παναγίας μας, η οποία ήταν αυτόπτης μάρτυρας του Σταυρού και της Αναστάσεως του Υιού και Θεού Της και αξιώθηκε να μεταστεί κι Αυτή στους ουρανούς και να λάβει την θέση Της κατά το Προφητικό λόγιο: «*Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη*» (ψαλμ. Μδ΄,10). Έτσι καλούμαστε κι εμείς να λάβουμε την δύναμη και την βοήθεια του Σταυρού, ώστε να βιώσουμε καλύτερα την σημαντική αυτή για την Ορθοδοξία μας περίοδο. Γι’ αυτό άλλωστε ψάλλουμε καθημερινά στους Ναούς μας την Παράκληση της Παναγίας μας και νηστεύουμε. Παραδοσιακά δε, οι Εκκλησίες μας σφύζουν από κόσμο τον Δεκαπενταύγουστο, καθώς γιορτάζουμε το «**Πάσχα του καλοκαιριού**». Η παρουσία του κορωνοϊού όμως ήρθε να ανατρέψει δυναμικά αυτή τη διαχρονική βεβαιότητα και τον εορτασμό με αποτέλεσμα ολιγότεροι πιστοί από το σύνηθες να βρίσκονται αυτές τις μέρες στους Ναούς μας. Ωστόσο, δοξάζουμε τον Θεό, που επέτρεψε την δοκιμασία αυτή, γιατί φάνηκε ποιοι αψηφώντας τον κίνδυνο προσήλθαν να ζητήσουν την βοήθεια και την δύναμη του Θεού και ποιοι, εκείνη την ίδια στιγμή, μας περιγελούσαν ότι πιστεύουμε ως

ανόητοι στον Θεό και δεν καταλαβαίνουμε ότι κολλάμε την ίωση και πεθαίνουμε. Και όμως αυτοί οι ίδιοι που έλεγαν αυτά αποδείχθηκε ότι δεν ήξεραν ούτε τι ήθελαν, ούτε τι έπρεπε να κάνουν, ούτε τι τους επέτρεπαν να κάνουν τα μεγάλα οικονομικά, πολιτικά και ιατρικά συμφέροντα...

Φτάσαμε σε ένα σημείο, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, που η ανθρωπότητα έστεκε στο χείλος του γκρεμού και τότε ήλθε και μας δόθηκε η ελπίδα μέσω του εμβολίου. Μας ζητήθηκε από τους κυβερνώντες η συνδρομή μας, ώστε να μιλήσουμε στους Χριστιανούς μας. Αρχικά, σκεφτήκαμε αν θα έπρεπε να κρατήσουμε σκληρή, εκδικητική στάση για όλη την προηγηθείσα κατάσταση με τις κλειστές Εκκλησίες με τα σκληρά έως αδικαιολόγητα μέτρα προστασίας, με τις κοροϊδίες και τις βρισιές κατά της πίστεως μας. Όμως Χριστιανοί μου δεν είναι αυτός ο ρόλος της εκκλησίας μας. Δεν υπήρξε ποτέ η στάση της Ι. Συνόδου διχαστική, ούτε πολιτική, ούτε κομματική, ούτε οικονομική, πολλώ δε μάλλον εκδικητική, παρά μόνον **Χριστιανική, βοηθητική και άκρως αγαπητική,** γι’ αυτόν εξάλλου τον λόγο σας διάβασα και σήμερα τις Ευχές του Τιμίου Σταυρού, ώστε να λάβουμε όλοι, παρόντες και απόντες αδιακρίτως, την δύναμη και την ευλογία Του. Η δε Εγκύκλιος της Ι. Συνόδου, που διαβάστηκε την περασμένη Κυριακή, ήταν ακριβώς αυτού του πνεύματος.

Εσχάτως όμως υπάρχουν κάποιοι, που διαμαρτύρονται γιατί τάχα δεν μιλάμε! Καλούν μάλιστα ανερυθριάστως τον Μητροπολίτη τους να υψώσει την Αρχιερατική του ράβδο έναντι στις εντολές του «Καίσαρα» και έναντι της υποχρεωτικότητας του εμβολίου και αναρωτιέμαι: Με ακούσατε δύο χρόνια τώρα, που από την αρχή της πανδημίας λειτουργώ συνεχώς στον Απ. Παύλο ή στην Αγία Φωτεινή, να σας πω να πάτε με το ζόρι να εμβολιαστείτε; Έστω κι αν κάποιοι «αρνητές» μου μεταδώσατε το νόσημα; Έκλεισα πότε τις Εκκλησίες; Έπαψα ποτέ να σας κοινωνώ κάθε Κυριακή παρά τις απαγορεύσεις; Έπαψα να ομιλώ; Ακόμα κι όταν ο Κορίνθιος Υπουργός και φίλος **κ. Χρίστος Δήμας** με επισκέφθηκε και μου ζήτησε να συμβάλλω και εγώ στην παρακίνηση υπέρ του εμβολιασμού, του είπα κατ' ιδίαν και το δημοσίευσα ότι: «*Ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον κ. Δήμα για την ευγενική επίσκεψή του και του ευχήθηκε όπως Κύριος ο Θεός, δια πρεσβειών του Αποστόλου και Ιδρυτού της Τοπικής μας Εκκλησίας Παύλου, να τον ενισχύει και να τον δυναμώνει στα απαιτητικά Υπουργικά και Κοινοβουλευτικά καθήκοντα του,* ***διαβεβαιώνοντάς τον ακόμη ότι η Αποστολική Εκκλησία της Κορίνθου, σεβόμενη τις αποφάσεις της Ι. Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, την ιατρική επιστήμη και την ελευθερία της συνειδήσεως των πιστών της, πράττει πάντοτε το χρέος της ανενδοιάστως****.*» Πού λοιπόν η οπισθοχώρηση; Που η παραβίαση της ελευθερίας κάποιων; Και προς τι ο θόρυβος; Περάσαμε λοιπόν από τους υβριστές πολέμιους του Χριστιανισμού, στους υβριστές τάχα υπέρμαχούς του Χριστιανισμού χωρίς καμία απολύτως διαφορά ως προς την συμπεριφορά τους!

Αφού λοιπόν σταματήσουμε να συγχέουμε τις αρμοδιότητες των κυβερνώντων, των ιατρών και των κληρικών ας κατανοήσουμε ότι ο ρόλος της Εκκλησίας είναι πρωτίστως πνευματικός και με σκοπό την σωτηρία των ψυχών. Έτσι ας προσευχηθούμε ο Θεός να μας ελεήσει και να μας προστατεύσει φωτίζοντας τους γιατρούς και τους πολιτικούς να πάρουν τις σωστές αποφάσεις και αντί να συναθροιζόμαστε στις πλατείες και να καθυβρίζουμε «όποιον πάρει η μπάλα», παρασυρόμενοι από δήθεν εκκλησιαστικά πρόσωπα «άγνωστα στην Εκκλησία της Κορίνθου», που πουλούν ιδιοτελώς χριστιανοσύνη, ας συγκεντρωθούμε την επόμενη Κυριακή στους Ναούς μας, να λειτουργηθούμε, να προσευχηθούμε, να κοινωνήσουμε των Αχράντων Μυστηρίων, μήπως και δούμε «άσπρη μέρα» «προκοπή βίου και πίστεως» με ενότητα πίστεως, κοινωνία Αγίου Πνεύματος και θεραπεία ψυχών και σωμάτων!

Το απόγευμα της ίδια ημέρας και στον Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο της Αγίας Φωτεινής της Σαμαρείτιδος, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τον Μέγα Παρακλητικό Κανόνα, πλαισιούμενος από τον Πανοσ. Αρχιμ. π. Αθανάσιο Πέζο και τον Αρχιδιάκονο π. Δαμασκηνό Γεννηματά.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο Πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου και στην τιμή που Της αποδίδει η Εκκλησία μας, παρά το γεγονός ότι δεν έχουμε πληροφορίες για το Πρόσωπό Της, από τα Ευαγγέλια, εκτός από τις δύο διηγήσεις, που διασώζονται στο κατά Λουκάν Ευαγγέλιο και που αναγινώσκονται εναλλάξ στις δύο Παρακλήσεις. Στην συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος ερμήνευσε τις δύο Ευαγγελικές περικοπές επισημαίνοντας, ότι μας αρκούν για να κατανοήσουμε το μεγαλείο της Παναγίας μας και τον ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο Της στην ζωή της Εκκλησίας και του κάθε Χριστιανού ξεχωριστά. Τέλος, προέτρεψε τους πιστούς να έρχονται κάθε απόγευμα και να συμμετέχουν στις παρακλήσεις, ώστε να αισθάνονται ότι βρίσκονται στις αυλές του Κυρίου λαμβάνοντας τις ευλογίες και την παρηγοριά της Παναγίας μας!